

کلام رهبر

دانشجویان قبل از خطبه‌های نماز جمعه صحبت کنند

در جنگ نرم همیشه که در موضع دفاع نباید انسان قرار بگیرد، در موضع تهاجم (هم‌ا باید قرار بگیرد؛ این تهاجم است؛ یکی از وظایف این است؛ حضور فکری؛

مواضع شما روشن باشد... منتها در این اعلام موضع چند نکته باید مورد توجه قرار بگیرد؛ اولاً مستدل باشد. ببینید، امروز راجع به فرار دادهای نفتی صحبت شد، راجع به اقتصاد مقاومتی صحبت شد، راجع به کتمان حقوق‌های فلان در مجمع تشخیص مصلحت صحبت شد، دقیق نبود، اطلاعات، اطلاعات دقیقی نبود. بله، کار شما که اعتراض می‌کنید، این مورد تأیید من است اما حرف، حرف دقیقی نبود. موضعی که می‌گیرید موضع متقن و مستدل باشد؛ موضعی باشد که نتوانند دربراهش خدشه کنند.

دوم اینکه به‌هنگام باشد. گاهی اوقات موضع‌گیری در یک مورد و یک چیزی، در یک وقت خوب است، اما [فراپیش خوب نیست؛ یعنی بی‌فایده است یا گاهی هم مضر است؛ باید حواس‌تان باشد به‌هنگام این کار را انجام بدهید.

تحلیل‌تان را مردم بدانند، منعکس کنید. همین نشریات دانشجویی چیز خوبی است، البته به شرطی که با این گرایش که این آقای رئیس‌عزیز تشکیلات بیان کردند، وفادار بمانند و این استدلال‌های انقلابی شما را منتشر نکنند تا مردم اینها را بخوانند؛ یعنی واقعاً تحلیل‌های دانشجویی تحلیل‌هایی باشد که مردم مطلع بشوند. خوب، یکی از کارهای آسان به نظر من این است که در سخنرانی‌های قبل از خطبه‌های نماز جمعه یک برنامه‌ریزی کنید، دانشجویهایی که اهل حرف زدن هستند، از طرف جمع پشتیبانی بشوند، کمک بشوند، متن‌های خوبی تهیه کنند، بروند در نماز جمعه [بخوانند]. مثلاً قبل از خطبه‌های نماز جمعه - که حالا مسئولان می‌روند و صحبت می‌کنند - یک فصلی هم برای دانشجویها گذاشته بشود.

۱۲ تیر ۱۳۹۵

تربیون دانشجویی

دانشجویان دکتری و کارشناسی ارشدی که در آمدی ندارند!

علی محمودی*

یکی از دلایل اصلی وجود نظام آموزش عالی، تربیت نیروی کارشناس و کارآمد برای تأمین نیازهای بخش‌های مختلف جامعه‌امع از صنعت و معدن، تجارت، فرهنگ، کسب و کار... است. در سطوح بالاتر وظیفه تولید علم و فناوری برای ارتقای تکنولوژیک صنعت و افزایش بهره‌وری از وظایف راهبردی نظام آموزشی است. از سوی دیگر تأمین هزینه‌نظام آموزشی دانشگاهیان و محققین باید بر عهده صنعت باشد که از خدمات آنها استفاده می‌کند. بنابراین رابطه صنعت و دانشگاه یک رابطه ارگانیک و حیاتی است. تمام حیات و بالندگی این دو مجموعه بدون هم امکانپذیر نیست. ولی متأسفانه در نظام آموزشی و صنعتی ما این ارتباط و ارگانیک‌به درستی تعریف و اجرایی نشده است.

هر دو مجموعه با در تزاغ از درآمدهای نفتی در مسیری مبهم و هزینه‌بر بدون ارزش افزوده برای کشور فعالیت دارند. صنعت با تعدد به منابع نفتی به صورت مستقیم یا غیرمستقیم در بهره‌وری پایین و سیستم میوب کار می‌کند یا در صورت نیاز با پول نفت دست به واردات دانش و تکنولوژی دست چندم بیگانه می‌زند و دانشگاه نیز از طریق تأمین منابع توسط بودجه نفتی دولت نسبت به تولید انبوه فارغ‌التحصیلان اقدام می‌کند. باید حین ورود به صنعت چند دوره کارآموزی و آموزشی مجدد بگذرانند تا آماده اشتغال با کار شوند.

اساتید و دانشجویان تحصیلات تکمیلی نیز بدون تعریف پروژه از سوی صنعت داخلی، دنبال تولید انبوه مقالات ISI و اخذ مدرک و ارتقا هستند و معلوم نیست این پژوهش‌ها کدام مشکلات صنعت و جامعه را برطرف می‌کند؟! انبوه مقالات و پژوهش‌های دانشگاه منجر به تولید تکنولوژی و ثروت نمی‌شوند. بدین ترتیب هم دانشگاه و هم دانشجویان دکتری بدون درآمدزایی پژوهشی از کمبود منابع نالاند و زندگی دانشجویان ارشد و دکتری اغلب بدون درآمدزا بودن پروژه تحقیقاتی‌شان به سختی می‌گذرد. این مشکل معيوب صنعت و دانشگاه کی باید اصلاح شود؟

به نظر می‌رسید شاید تحريم‌های اعمال شده می‌توانست حداقل این فرصت ناخواسته را برای شکستن این سیکل معيوب بوجود آورد. این ارتباط ارگانیک دانشگاه و صنعت احیا شود. مشکلات و مطالبات صنعت کشور در دستور کار دانشگاه‌ها قرار بگیرد و آموزش و پژوهش در خدمت صنعت باشد و بدین ترتیب تولید علم و تکنولوژی و ثروت برای کشور انجام پذیرد.

اگر بخواهیم فارغ از مصلحت‌ها و غرور حرف بزیم امروز کشور با انبوهی از دانشجویان و فارغ‌التحصیلان دوره‌های تحصیلات تکمیلی مواجه است که متأسفانه نه درآمدرزایی دارند و نه شغلی برای‌شان فراهم است و دولت هم اگر بخواهد شغلی ایجاد کند باید از پول نفت این مشاغل را ایجاد کند بنابراین بهتر است هر چه سریع‌تر پروژه‌های صنایع مختلف به دانشگاه داده شود تا بلکه جوانان متخصص از شر بیکاری خلاص شوند.

***دانشجوی دکتری دانشگاه امیرکبیر**

یادداشتی پیرامون جای خالی دانشگاه در حل آسیب‌های اجتماعی

دانشگاه به مثابه قناری، پرستو و کبوتر

ایجاد فضای سیاست‌زده در دانشگاه‌ها علاوه بر آنکه بر ارزش سیاسی بودن دانشجویان سبیه سنگینی ایجاد کرده، نوعی بی‌تفاوتی و سهل‌انگاری نسبت به وظایف پیش‌برندگی دانشگاه نیز ایجاد نموده است. این آسیب‌ها در این سطح باقی نمانده و حتی قشر دانشجویان نیز در برخی از آسیب‌های اجتماعی نظیر اعتیاد و ناهنجاری‌های اخلاقی آسیب‌پذیر نموده است

کاربردی در جهت رفع آسیب‌های اجتماعی صرف می‌کنند، با سرمایه‌گذاری اندکی می‌توان گروه‌های دانشجویی را با راهبری اساتید مربوطه به سمت احساس مسئولیت در قبال وضعیت جامعه سوق داد. برای حل آسیب‌های دانشجویی به عنوان یک معضل فرهنگی، چه راهکاری بهتر از اینکه دانشجویان با استفاده از ابتکارهای هنری و روابط اجتماعی به مقابله با این ناهنجاری بپردازند؟ بسیاری از آسیب‌هایی که در اثر استفاده نامناسب از شبکه‌های اجتماعی، خانواده‌های ایرانی را با بحران‌های جدی مواجه ساخته است، می‌تواند با حضور فعال گروه‌های دانشجویی در میان جامعه تبیین شود. دکتر هادی بهرامی‌احسان، دانشیار روانشناسی دانشگاه تهران و دبیر دفتر فرهنگی به رسمیت شناخته‌شده، در عیارت دیگر نقش دانشجویان در معادلات حل مسائل فرهنگی و اجتماعی جامعه نیز به بازتعریف دارد.

در حال حاضر فعالیت‌های پراکنده‌ای که از جانب بخش محدودی از اساتید و دانشجویان در سطح جامعه در جریان است، نتوانسته به همان میزانی که از ظرفیت دانشگاه استفاده شده، نقش‌های محدودی در کنترل آسیب‌های اجتماعی داشته باشد. NGOهای متعددی در حوزه مسائل مربوط به اعتیاد، درمان، زنان بدسرپرست و زنان سرپرست خانوار در سطح کشور فعالیت دارند که محور اجرایی برنامه‌های آنها بر اساس سرمایه‌گذاری‌های خصوصی یا نیمه خصوصی مراکز و شخصیت‌های نیکوکار با همکاری دانشجویان دغدغه‌مند است. در صورتی که بتوان به کارگیری این ظرفیت را بر اساس یک ساختار مدیریتی تنظیم کرد و در عین حال انگیزه‌های لازم را نیز در اختیار دانشجویان قرار داد، میزان پوشش اقشار اندیشه و خلاقیت او از برخی که در آن گرفتار است، رها می‌گردد. «چو قناری به قفس؟ یا چو پرستو به سفر؟ هیچ یک! ما چو کبوتر نه رهایم نه اسیر.»

گزارش
مرتضی جمشیدی

دانشجو انگیزه‌های برای خلاقیت و نوآوری در حل مسائل فرهنگی و اجتماعی جامعه را نخواهد داشت. انگیزه‌ای که امام خمینی (ره) در اوج معنای خود برای نهاد دانشگاه مطرح می‌فرمودند: «بر شما جوانان روشنگر است که از دانشینیت تا خوب رفتنها را از این خواب مرگبار برانگیزانید و با فاش کردن خیانت‌ها و جنایت‌های استعمارگران و پیروران و بی‌فرهنگ آنها، غفلت‌زده‌ها را آگاه نمایید.»

ایجاد فضای سیاست‌زده در دانشگاه علاوه بر آنکه بر ارزش سیاسی بودن دانشجویان سنگینی ایجاد کرده، نوعی بی‌تفاوتی و سهل‌انگاری نسبت به وظایف پیش‌برندگی دانشگاه نیز ایجاد نموده است. این آسیب در سطح باقی نمانده و حتی قشر دانشجویان نیز در برخی از آسیب‌های اجتماعی نظیر اعتیاد و ناهنجاری‌های اخلاقی آسیب‌پذیر نموده است.

این در حالی است که اگر یک مدیر فرهنگی در یک جلسه رسمی دانشجویان را از آسیب‌هایی

NGOهای متعددی در حوزه مسائل مربوط به اعتیاد، درمان، زنان بدسرپرست و زنان سرپرست خانوار در سطح کشور فعالیت دارند که محور اجرایی برنامه‌های آنها بر اساس سرمایه‌گذاری‌های خصوصی یا نیمه خصوصی مراکز و شخصیت‌های نیکوکار با همکاری دانشجویان دغدغه‌مند است

ضرورت همراهی انجمن‌های علمی و تشکل‌های دانشجویی

جاده در دست تعمیر است!

می‌شوند. توان انجمن‌های علمی در جذب چهره‌های خاکستری بدنه دانشجویی که علاوه چندانی به مسائل فرهنگی و سیاسی ندارند، بسترسازی جهت حضور دانشجویان علاقه‌مند است. فرآیند فعالیت‌های علمی در دانشگاه، برکردن اوقات فراغت اکثر دانشجویان با استفاده از ظرفیت آنها در راستای فعالیت‌های انجمن، امکان ایجاد تحقیقات و فعالیت‌های علمی هدفمند در انجمن از نقاط قوتی است که انجمن‌های علمی فرهنگی، اجتماعی و سیاسی می‌تواند بررود. جدی ایشان به فعالیت‌های علمی که نیازمیرم امروز جامعه دانشگاهی است مؤثر باشد.

جذب قشر خاکستری به تشکل‌ها

بخش عمده‌ای از دانشجویان که تمایل چندانی به حضور در تشکل‌ها نداشته و در نتیجه نسبت به فعالیت‌های جدی فرهنگی و سیاسی بی‌تفاوتند، معمولاً به فضای انجمن‌های علمی جذب می‌شوند. ارتباط مؤثر تشکل‌ها و انجمن‌های علمی می‌تواند زمینه‌ساز ارتباط تشکل‌ها با این بخش از دانشجویان شود.

حرف استاد

دانشجویان را مجبور به انتشار مقالات کم‌اعتبار نکنیم

دکتر علی منتظری
رئیس پژوهشکده علوم بهداشتی جهاندانشگاهی

آمار و ارقام موجود در بانک‌های اطلاعاتی نشان می‌دهد که تولیدات و محصولات علمی پژوهشگران و محققان ایرانی در وضعیت نسبتاً مطلوبی است که نتایج آنها در مجلات و نشریات علمی معتبر سراسر دنیا انتشار می‌یابد.

باید توجه داشته باشیم که البته در کیفیت تولیدات علمی مشکلاتی وجود دارد که حل

آن‌ها مستلزم صبر و حوصله از سوی محققان و پژوهشگران است چون متأسفانه برخی از دانشگاه‌ها و مراکز علمی، محققان و پژوهشگران به ویژه دانشجویان دوره‌های تحصیلات تکمیلی را با عجله وادار می‌کنند که از یک مجله که احتمالاً در پایگاه اطلاعاتی ISI هم نمایه می‌شود برای فارغ‌التحصیلی پذیرشی بگیرند.

متأسفانه دانشجویان چون می‌خواهند هر چه زودتر دفاع کنند ناچار به نشریات کم‌اعتبار مراجعه کرده و کاری را که با زحمت و مشقت انجام داده‌اند در مجلات کم‌اعتبار منتشر می‌کنند.

محققان و پژوهشگران ما باید در کنار این مهم، اعتماد به نفس را در خود تقویت کنند. چرا فکر می‌کنند کار آنها در حد آثاری نیست که بتوانند در مجلات معتبر چاپ شود؟ باید از این جهت، اعتماد به نفس ما تقویت شود و در عین حال به نحوی به محققان و پژوهشگران جوان یاد دهیم که چگونه می‌توانند آثار و نتیجه تحقیقات خود را در مجلات علمی معتبر منتشر کرد. کاربردی شدن یک تحقیق و مطالعه مستلزم تعریف جایگاه دهدها زنجیره قبل از تدوین موضوع پایان‌نامه است. وقتی در جامعه‌ای این زنجیره‌ها، به درستی تعریف نشده یا در جای خود نیستند تک خوردن پایان‌نامه‌ها دور از انتظار نیست.

حل شدن مشکلات به وسیله دانشگاه یک سری الزامات دارد که متأسفانه جامعه دانشگاهی ما فاقد آن است. بهترین راه برای ارتباط دانشگاه با بخش‌های مختلف جامعه مستلزم پایبندی به روش‌های علمی و تجربه‌شده است و بدون شک نهادهایی همچون جهاد دانشگاهی می‌توانند در این زمینه الگوی مناسبی باشند.

روایت دانشجویی

دخترانه

مریم رضوی

یک‌شنبه تولد ریحانه است. دخترهای کلاس تصمیم گرفته‌اند یک تولد جمع و جور خودمانی بگیرند. تولد، نفل، کیک داده، مستانه هم گفت: «من شمع می‌خرم، برنامه دارم براش». برنامه‌ریزی‌ها در گوشی و آرام، طوری که نه استاد بشنود نه ریحانه کنجکاو شود، سر کلاس تاریخ ادبیات، انجام شد. فقط مانده یک جای مناسب پیدا کنیم. پیشنهادها متفاوت است اما یکی یکی خط می‌خورند. اولین پیشنهاد را سمانه داد و گفت باید خانه ما، اما خانه‌شان از دانشگاه خیلی دور است، تا برویم و برگردیم شب شده لیلیا گفت: کافه دانشگاه چطور؟ بچه‌ها مخالف بودند؛ «اینجا خیلی شلوغه، در ضمن ساعت چهار بعداز ظهر هم تعطیل می‌کنه». گزینه بعدی پارک بود؛ هر چه روی نقشه گشتم و فکر کردم، نتوانستم پارک مناسبی پیدا کنیم که به دانشگاه هم نزدیک باشد.

مستانه با عصیانیت گفت: ای بابا، پس کجا دیگه؟ می‌مونه کافی‌شاپ لیلیا، که سودی اینا می‌رن. هم نزدیکه، هم زود تعطیل نمی‌شه. چاره دیگری نداشتیم. تنها گزینه‌مان همین بود. کافی‌شاپ لیلیا

علی همیشه تذکر می‌داد که پامپ را توی هیچ کافی‌شاپ نگذارم، مگر اینکه خودش باشد. خودش هم که هست می‌گوید: فضای این کافی‌شاپ‌ها حال‌م جور نیست به همین دلیل است که من زودت کافی‌شاپ ترفته‌ام.

نیام نتوانستم به بچه‌ها بگویم نمی‌توانم بیایم، بالاخره بعد از کلی کل‌کل اینجای پیدا شده بود که همه سرش به توافق رسیده بودند. با خودم گفتم: امشب علی رضوی می‌کنم. علی اولش راضی نمی‌شد. می‌گفت یک جمع دختر چادری مگر اینکه خودش باشد. خودش هم که هست می‌گوید: فضای این کافی‌شاپ‌ها حال‌م جور نیست به همین دلیل است که من زودت کافی‌شاپ ترفته‌ام.

بالاخره عصر یک‌شنبه رسید و با هزار ترفند ریحانه را کاندیدیم سوز کافی‌شاپ، جوری که حسابی سسور پریز شود. فضای کافی‌شاپ تارک بود. شیشه‌ها را رنگ سیاه زده بودند، هیچ نوری نبود مگر چند هالوژن بی‌رغ. با ورودمان پسری که تک و تنها یک گوشه نشست - نسبت به بلند و گوش‌خراش گفت: حاج خانما رسیدن، صلوات‌اخم‌هایم توی هم رفت. دختری که از آن گوشه دیگر سرش را از روی میز بلند کرد و رو به ما نیشخندی زد، پسرک نوجوانی هم که با یک دختر دبیرستانی گوشه دیگر نشستند بودند به بیچ‌بیچ کردن، بلند بلند خندید و گفت: بگیرنمون صلوات!

به هر طریق بود تولد کوچک‌مان تمام شد اما هیچ کس انکار راضی و خوشحال نبود. وقت برگشتن لیلیا دلخور و شاکی گفت: یعنی به جایی نیاوردی توی این شهر باشه که چهار تا دختر چادری بتونن برن با خیال راحت بشینن و کپ بزینن؟

گسترده‌تر شدن مخاطبان در هر دو فضا

ایجاد ارتباط میان تشکل‌ها و انجمن‌های علمی می‌تواند بر تعداد مخاطبان هر دو فضا بیفزاید و امکان انتقال پیام‌ها، آنها را به مخاطبان بیشتری فراهم آورد.

پیشگامی از سیاست‌زدگی در انجمن‌ها

با توجه به بالا بودن اعضای انجمن‌های علمی برخی چهره‌ها و حتی مسئولان دانشگاه‌ها در پی بهره‌برداری سیاسی از فضای انجمن‌ها و حتی سیاست‌زده کردن فعالیت‌ها بوده و هستند. ارتباط با تشکل‌ها می‌تواند زمینه‌ساز رفع این مسئله که می‌تواند انحراف انجمن از فعالیت و اهداف اصلی‌اش را به وجود بیاورد، بشود.

ایجاد ارتباط میان فعالیت فرهنگی و علمی

با توجه به ضرورت عمق بخشی به فعالیت‌های فرهنگی و همچنین جهت‌دهی به فعالیت‌های علمی در مسیر آرمان‌های انقلاب و نیازهای کشور، ارتباط این دو مجموعه می‌تواند این دو نتیجه را ممکن کرده و آنها را محقق کند.

برای پیوند این دو مجموعه اشاره کرد:

- برگزاری جشنواره‌های مشترک درون دانشگاهی، منطقه‌ای و استانی با محوریت و همکاری این مجموعه‌ها

- برگزاری جلسات مشترک فکری با حضور دبیران تشکل‌ها و انجمن‌های علمی

- برگزاری دوره‌های آموزشی و اردوهای آموزشی تشکیلاتی مشترک

- انتشار نشریات مشترک میان انجمن‌های علمی و تشکل‌ها

- استفاده از ظرفیت کرسی‌های آزاداندیشی و برگزاری مشترک آنها توسط این مجموعه‌ها.